

כֹּז מה שכתב ליושבי אה"ק תובב"א לנחמם בכפליים
לתושיה על פטירת הרב הגאון המפורסם איש
אלקים קדוש נ"י ע"ה פ"ה מהור"ר מנחם מענדל נ"ע.

אהוביי אחיי ורעיי אשר כנפשי כו' ה' עליהם יחיו
חיים עד העולם וצאצאיהם אתם זרע אמת
ברוכי ה' המה מעתה ועד עולם. אחד"ש כמשפט
לאוהבי שמו באתי לדבר על לב נדכאים הנאנחים
והנאנקים ולנחמם בכפליים לתושיה אשר שמעה אזני
ותבן לה על מארז"ל דשבק חיים לכל חי כי צדיק
באמונתו יחיה וביראת ה' לחיים וברשפי אש שלהבת
אהבתו מחיים לכל בהן חיי רוחו [נ"א ונשמתו] כל
ימי חלדו ויהי בהעלות ה' רוחו ונשמתו אליו יאסוף
ויעלה בעילוי אחר עילוי עד רום המעלות שבק חיי
רוחו פעולתו אשר עבד בה לפנים בישראל פעולת
צדיק לחיים לכל חי היא נפש כל חי הקשורה בנפשו
בחבלי עבותות אהבה רבה ואהבת עולם בל תמוט
לנצח אשר מי האיש החפץ חיים לדבקה בה' חיים
בעבודתו תדבק נפשו והיתה צרורה בצרור החיים
את ה' בחיי רוח אפינו אשר אמרנו בצלו נחיה בגוים
אשר שבק לנו בכל אחד ואחד כפי בחי' התקשרותו
באמת ואהבתו אהבת אמת הטהורה מקרב איש
ולב עמוק כי כמים הפנים וכו' ורוח אייתי רוח
ואמשיך רוח ורוחו עומדת בקרבינו ממש כי בראותו
ילדיו מעשה ידיו בקרבו יקדישו שמו יתברך אשר
יתגדל ויתקדש כאשר נלך בדרך ישרה אשר הורנו
מדרכיו ונלכה באורחותיו נס"ו.